தீர்க்கதரிசன எழுத்துக்கள்

பாடம் 6 நவம்பர் 7, 2026

"தேவவசனத்தினால் உண்டாகும் பொறுமையினாலும் ஆறுதலினாலும் நாம் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகும்படிக்கு, முன்பு எழுதியிருக்கிறவைகளெல்லாம் நமக்குப் போதனையாக எழுதியிருக்கிறது." (ரோமர் 15:4)

இது தேவனுடைய வார்த்தையாக இருந்தாலும், தேவனே வேதாமத்தை எழுதவில்லை. மாறாக, அவர் தம்மால் தூண்டப்பட்ட மனிதர்களை கொண்டு எழுத செய்தார்.

அவர் எழுதவேண்டிய சொற்களை அவர்களுக்கு சொல்லி கொடுத்து எழுத வைக்கவில்லை. மாறாக, தான் அவர்களுக்கு காட்டியவற்றையோ அல்லது அவர்களின் மனங்களில் தான் பதித்தவற்றையோ எழுதும்படி மட்டுமே அவர் அவர்களிடம் கூறினார்.

தெய்வீக செய்தியை எடுத்துரைப்பதற்குத் தேவையான சொற்கள்; எழுத்து நடை மற்றும் பிற விவரங்களை தீர்மானிப்பதற்கான ஓரளவிலான சுதந்திரத்தை அவர் அவர்களுக்கு வழங்கினார்.

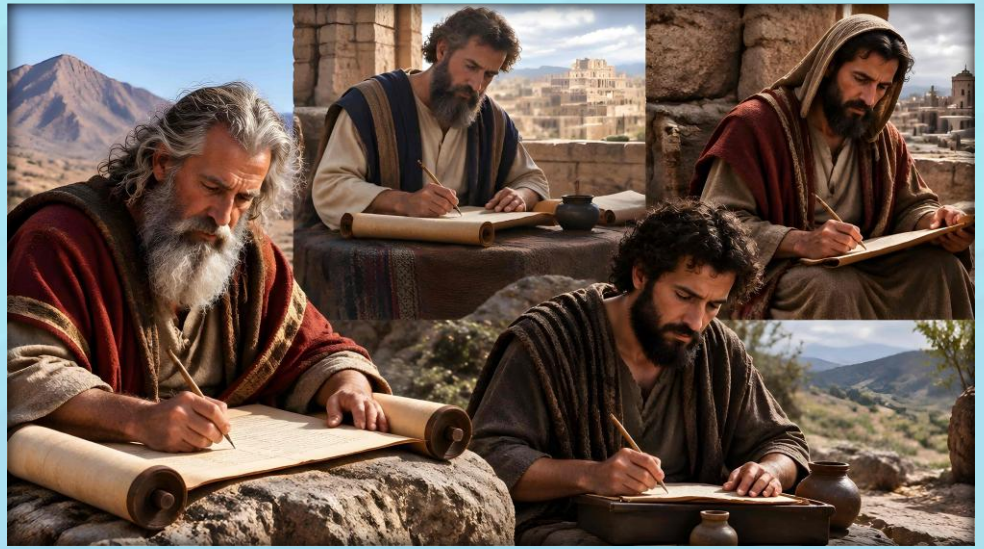
- தீர்க்கதரிசன எழுத்துக்கள்:
  - அவை எங்கே, ஏன் எழுதப்பட்டன?
  - அவை எந்தெந்த நடைகளில் எழுதப்பட்டன?
- உதவியாளர்கள் மற்றும் வெளிப்புற பொருட்களை பயன்படுத்துதல்
  - இலக்கிய உதவியாளர்கள் ஏன் பயன்படுத்தப்பட்டனர்?
  - தீர்க்கதரிசிகள் என்னென்ன வெளிப்புற பொருட்களை பயன்படுத்தினர்?
- செய்தியுடன் கலந்த மனிதத்தன்மை:
  - வேதத்தில் உள்ள குறைகள்?

தீர்க்கதரிசன எழுத்துக்கள்

அவை எங்கே, ஏன் எழுதப்பட்டன?

"இப்பொழுது நீ போய், இது பிற்காலத்துக்கு என்றென்றைக்கும் இருக்கும்படி, இதை அவர்களுக்கு முன்பாக ஒரு பலகையில் எழுதி, ஒரு புஸ்தகத்தில் வரை." (ஏசாயா 30:8)

தேவனால் ஏவப்பட்டு வேதாகமத்தை எழுதிய முதல் நபர் மோசே ஆவார். மீதியான் வனாந்தரத்தில், அவர் யோபு புத்தகத்தையும் ஆதியாமத்தையும் எழுதினார். எகிப்திலிருந்து வெளியேறிய நிகழ்வின் போது, நடந்தவற்றை எழுத்துப்பூர்வமாக பதிவு செய்யுமாறு அவருக்கு தெளிவான கட்டளை வழங்கப்பட்டது (யாத் 17:14).

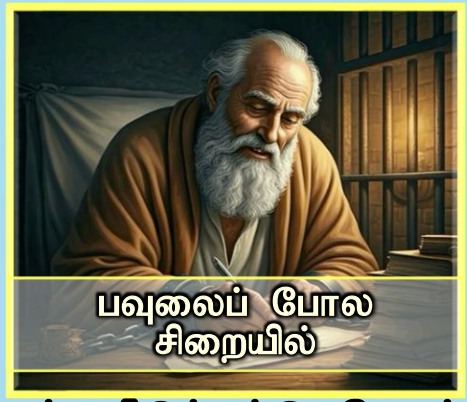
புத்தகம் ஒன்றை எழுதுமாறு நேரடி கட்டளை பெற்ற பிற தீர்க்கதரிசிகளில் ஏசாயாவும் ஒருவர் (ஏசாயா 30:8); எரேமியா (எரேமியா 36:2); ஆபகூக் (ஆபகூக் 2:2); மற்றும் யோவான் (வெளி 1:11).

வேதாகம ஆசிரியர்கள் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் எழுதினார்கள்:

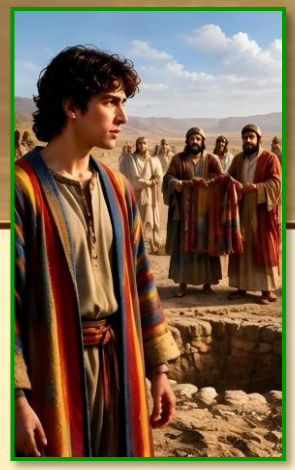
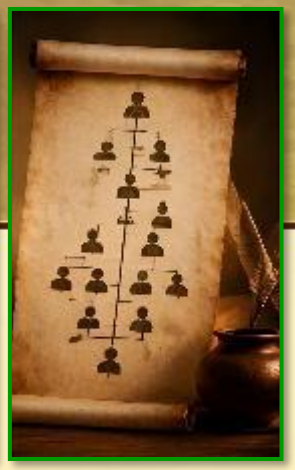

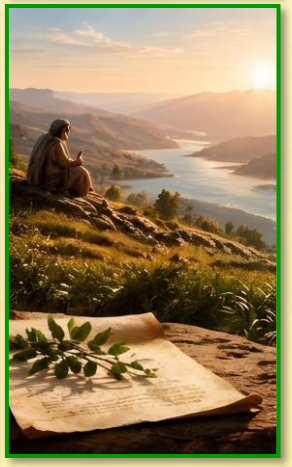

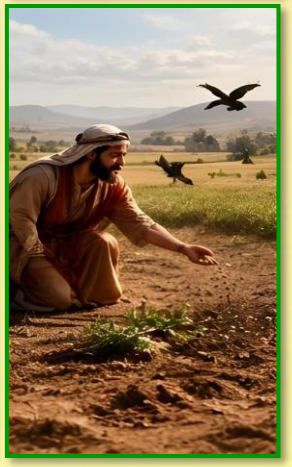
நமது இரட்சிப்பிற்காக தாம் வெளிப்படுத்த விரும்பியவற்றில் எதுவும் விடுப்பட்டு போய்விடக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன், அந்த செய்தியை பதிவு செய்ய வேண்டிய நபர்களையும், அந்த செய்தியையும் இறைவனே தேர்ந்தெடுத்தார் (2 தீமோ. 3:15).

அவை எந்தெந்த நடைகளில் எழுதப்பட்டன?

"சாலொமோன் பாடின உன்னதப்பாட்டு." (உன்னதப்பாட்டு 1:1)

1500 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான காலத்தில், 40க்கும் மேற்பட்ட வெவ்வேறு ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்ட வேதாகமம், பல்வேறு நடைமுறைகளை கொண்ட நூல்களை உள்ளடக்கியுள்ளது, மற்றவற்றுடன்:

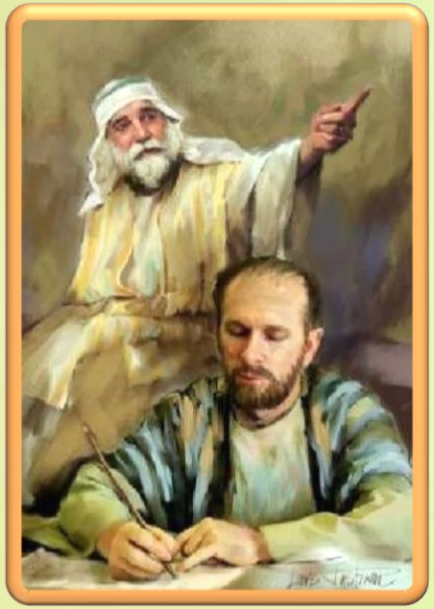
- வரலாற்று சான்றுகள் (ஆதி. 37:2)
- வம்ச அட்டவணை (ஆதி. 5:1)
- தீர்க்கதரிசனங்கள் (ஏசா. 13:1)
- உலக அழிவு குறித்த தரிசனங்கள் (வெளி. 12:1)
- கவிதைகள் (ஏசாயாவின் பெரும்பகுதி)
- பாடல்கள் (பாடல்களின் சங்கீதம் 1:1)
- இணைகள் (ஏசா. 17:7)
- உவமைகள் (லூக்கா 18:1)
- நிருபங்கள் (2 தெசலோக்கேயர் 3:17)

வெவ்வேறு நடைகளின் அதிகாரத்தை பொறுத்தவரை, வேதாகமம் எந்த வேறுபாட்டையும் காட்டுவதில்லை. தெய்வீக சிந்தனைகளை எடுத்துரைப்பதற்கு இவை அனைத்தும் பயனுள்ளவை: ஏனெனில் ஒவ்வொரு நபரும் ஒரு குறிப்பிட்ட நடையின் மூலமாகவே செய்தியை மற்ற நடைகளை விட சிறப்பாக புரிந்துகொள்கிறார்கள். புதிய ஏற்பாட்டு எழுத்துக்களும் பழைய ஏற்பாட்டு எழுத்துகளுக்கு இணையான அதிகாரத்தை கொண்டுள்ளன என்பதை பேதுருவும் தெளிவாக குறிப்பிடுகிறார் (2பே. 3:15-16).

உதவியாளர்கள் மற்றும் வெளிப்புற பொருட்களை பயன்படுத்துதல்

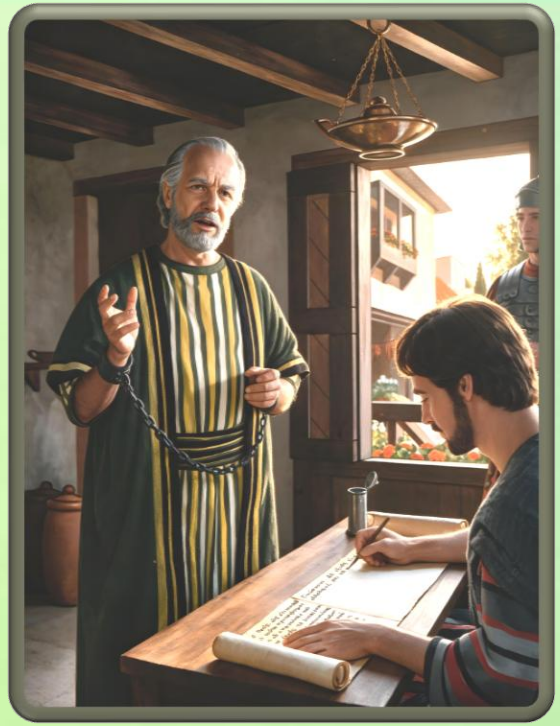
இலக்கிய உதவியாளர்கள் ஏன் பயன்படுத்தப்பட்டனர்?

"அப்பொழுது எரேமியா நேரியாவின் குமாரனாகிய பாருக்கை அழைத்தான்; பாருக்கு என்பவன் கர்த்தர் எரேமியாவுடனே சொல்லிவந்த எல்லா வார்த்தைகளையும் அவன் வாய் சொல்ல ஒரு புஸ்தகச்சுருளில் எழுதினான்." (எரேமியா 36:4)

எரேமியா ஒரு ஆசிரியராக இருந்தார். எனவே, அவருக்கு எழுதவும் படிக்கவும் தெரிந்திருந்தது. இருப்பினும், தேவன் தன்னிடம் எழுத சொன்ன செய்திகளை பதிவு செய்ய அவர் பாருக் என்ற உதவியாளரை பயன்படுத்தினார் (எரே. 36:1-4). இது தேவனால் அங்கிகரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அக்காலத்திலும் தவறாக புரிந்துகொள்ளப்பட்டது (எரே. 43:2-3).

கிரேக்க மொழியில் சரளமாக பேசும் திறன் கொண்டிருந்த பவுல், தனது கடிதங்களை எழுதுவதற்கு உதவியாளர்களை பயன்படுத்தினார் (ரோ. 16:22). மற்றவர்கள், அவர் பெயரில் போலி கடிதங்களை எழுதுவதை தடுப்பதற்காக, அவர் சொல்லி கொடுத்து எழுத வைத்த கடிதங்களில் தனது சொந்த கையெழுத்தால் கையொப்பமிட வேண்டியிருந்தது (2 தெச. 3:17).

பேதுரு தனது நிருபங்களை அழகான கிரேக்க நடையில் எழுதினார். அராமிக் மொழி பேசும் ஒரு மீனவரான இவரால் இத்தகைய நடையில் எழுதுவது கடினமான காரியமாகும். தனக்கு முழுமையாகத் தெரியாத ஒரு மொழியில், தனது செய்தியை துல்லியமாக வெளிப்படுத்த அவருக்கு உதவியாளர்கள் துணை புரிந்தனர். ஆனால், பேதுருவின் கருத்துகளை சிறப்பாக வெளிப்படுத்தும் சொற்களை அந்த உதவியாளர்கள் தேர்ந்தெடுத்தனர் என்பது, அவருடைய நிருபங்களில் உள்ள தெய்வீக ஏவுதலை எந்த வகையிலும் குறைத்துவிடாது.

தீர்க்கதரிசிகள் என்னென்ன வெளிப்புற பொருட்களை பயன்படுத்தினர்?

"ஆதிமுதல் எல்லாவற்றையும் திட்டமாய் விசாரித்தறிந்த நானும் உமக்கு உபதேசிக்கப்பட்ட விசேஷங்களின் நிச்சயத்தை நீர் அறியவேண்டுமென்று," (லூக்கா 1:3)

எஸ்றா, நாளாகமம் மற்றும் எஸ்றா ஆகிய புத்தகங்களை எழுதியபோது, வரலாற்று ஆவணங்களை பயன்படுத்தியதுடன், பாரசீக மன்னர்களின் கட்டளைகளையும் கடிதத் தொடர்புகளையும் நகலெடுத்து சேர்த்தார். நெகேமியா, தனது புத்தகத்தில், ஏற்கனவே இருந்த வேறொரு ஆவணத்திலிருந்து நகலெடுக்கப்பட்ட வம்சாவளி பதிவை உள்ளடக்கியிருந்தார்.

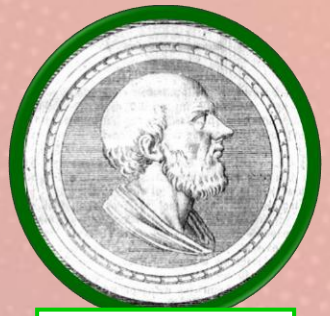

லூக்கா தாம் விவரிக்கும் நிகழ்வுகளுக்கு சாட்சியாக இருக்காததால், அவர் தனது நற்செய்தியையும் அப்போஸ்தலர் நடபடிகளின் ஒரு பகுதியையும் வரலாற்று பதிவுகளையும் நேரில் கண்ட சாட்சிகளுடனான நேர்காணல்களையும் அடிப்படையாக கொண்டு எழுதினார் (லூக். 1:3).

பவுல், பாரம்பரிய கிரேக்க எழுத்தாளர்களான எபிமெனைடிஸ் மற்றும் அரடாஸ் ஆகியோரின் வரிகளை மேற்கோள் காட்டுகிறார் (அப் 17:28; தீத்து 1:12). யூதா, தான் எழுதிய புத்தகத்தில், ஏனோக்கின் தீர்க்கதரிசனங்களை கொண்ட, அதிகாரப்பூர்வமான வேதாகம தொகுப்பில் இடம்பெறாத ஒரு புத்தகத்திலிருந்து மேற்கோள்களை காட்டுகிறார் (யூதா 1:14).

எபிமெனைடிஸ்

அரடாஸ்

இந்த வெளிப்புறப் பொருளை பயன்படுத்துவதில் அவர்கள் அனைவரும் பரிசுத்த ஆவியானவரால் வழிநடத்தப்பட்டனர். தாங்கள் உண்மையை விவரிக்கிறோம் என்பதையும், அதன் மூலம் தேவன் வெளிப்படுத்த விரும்பியதை எடுத்துரைக்கிறோம் என்பதையும் அவர்கள் உணர்ந்திருந்தனர்.

ஏனோக்கின் புத்தகம்

செய்தியுடன் கலந்த மனிதத்தன்மை

வேதத்தில் உள்ள குறைகள்?

"இந்த மகத்துவமுள்ள வல்லமை எங்களால் உண்டாயிராமல், தேவனால் உண்டாயிருக்கிறதென்று விளங்கும்படி, இந்தப் பொக்கிஷத்தை மண்பாண்டங்களில் பெற்றிருக்கிறோம்." (2 கொரிந்தியர் 4:7)

தேவன் தனது செய்தியை அறிவிக்க, குறைபாடுகளை கொண்ட மனிதர்களை—"பூமிக்குரிய மண்பாண்டங்களை"—பயன்படுத்த தீர்மானித்தார் (2 கொரிந்தியர் 4:7). இத்தகைய குறைபாடுகள் அந்த செய்தியை எவ்வாறு பாதித்தன? வேதாகமம் நூற்றுக்கு நூறு நம்பகமானதா?

பழங்கால சொற்கள்

- எபிரேய, அரமேய அல்லது கிரேக்க மொழிகளில் உள்ள, பொருள் தெரியாத சொற்கள், அல்லது தீர்க்கதரிசிகளின் காலத்தில் வேறு பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்கள்
- உதாரணங்கள்: *கொப்பேர்* (כֹּפֶר) (ஆதி. 6:14); *சேலா* (סֶלָה) (பல சங்கீதங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளது)

நகல் எடுப்பவர்களால் செய்யப்படும் பிழைகள்

- வசனங்களை நகலெடுக்கும் போதோ அல்லது சொல்லிக் கொடுக்க கேட்டு எழுதும்போதோ, நகலெடுப்பவர் தவறுகளை செய்யக்கூடும் (புதிய ஏற்பாட்டில் இத்தகைய தவறுகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன)
- உதாரணம்: "யோகனானின் காற்புள்ளி" (1 யோவான் 5:7-8). இது ஒரு பிரதி எடுப்பவர் சேர்த்த குறிப்பு: பிற்காலத்தில் மற்றொரு பிரதி எடுப்பவர் இதனை மூல வசனத்துடன் இணைத்துவிட்டார்

எழுத்தாளர்களே செய்த தவறுகள்

- வேதாகம ஆசிரியர்கள் ஒரு வசனத்தை நினைவிலிருந்து மேற்கோள் காட்டும்போது அல்லது தாங்கள் நேரில் காணாத ஒரு நிகழ்வை விவரிக்கும்போது, சிறிய, முக்கியத்துவமற்ற பிழைகளை செய்திருக்கக்கூடும்
- உதாரணம்: யோவாஸால் கொல்லப்பட்ட சகரியாவை, "பெரகியாவின் மகன்",(சகரியா புத்திகத்தின் ஆசிரியர்) என்று மத்தேயு குறிப்பிடும் மேற்கோள் (மத். 23:35; பார்க்க லூக். 11:50; 2நாளா. 24:22)

மொழிப்பெயர்ப்பாளர் குறைகள்

- வேதாகம மொழிப்பெயர்ப்பாளர்கள், குறிப்பாக நவீன மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பவர்கள், தங்கள் சொந்த கருத்துக்களை உள்ளே திணிக்கக்கூடும்
- உதாரணம்: சில நவீன மொழிபெயர்ப்புகள் (MSG, NMB) "கர்த்தருடைய நாளை" என்று குறிப்பிடும் வசனத்தில் (வெளி. 1:10) "ஞாயிறு," என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள், இந்த சொற்றொடர் அப்போஸ்தலரின் மறைவுக்கு பிறகு தான் பயன்படுத்தபட தொடங்கியிருந்தது

இத்தகைய குறைபாடுகள் அல்லது முரண்பாடுகள் மிகச் சிலவே: ஆழ்ந்த ஆய்வின் மூலம் இவற்றை ஓரளவிற்கு புரிந்துகொள்ள முடியும். வேதாகம பக்கங்களில், பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள தெய்வீக உண்மைகள், பல நூற்றாண்டுகளாக நமக்கு உண்மையாகவும் துல்லியமாகவும் கடத்தப்பட்டு வந்துள்ளன என்பதை நாம் நம்பலாம்.

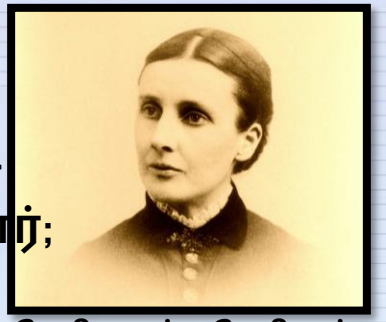
“கடவுள் தமது உண்மையை மனித ஊடகங்கள் வாயிலாக உலகிற்கு வெளிப்படுத்தத் திருவுளம் கொண்டார்; அவரே தமது தூய ஆவியின் மூலம் மனிதர்களைத் தகுதியுடையவர்களாக்கி, இந்தப் பணியைச் செய்ய அவர்களுக்கு ஆற்றல் அளித்தார். எதைப் பேச வேண்டும், எதை எழுத வேண்டும் என்பதைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் அவர் அவர்களின் சிந்தனையை வழிநடத்தினார். இந்த விலைமதிப்பற்ற பொக்கிஷம் மண்பாண்டங்கள் போன்ற மனிதர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டாலும், அது விண்ணகத்திலிருந்து வந்ததே ஆகும். இந்தச் சாட்சியம் மனித மொழியின் குறைபாடுள்ள வெளிப்பாடுகள் வழியாக வழங்கப்பட்டாலும், இது கடவுளின் சாட்சியமே; கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவரை நம்பும் ஒரு பிள்ளை, இதில் அருளும் உண்மையும் நிறைந்த இறை ஆற்றலின் மாட்சியைக் காண்கிறது.கடவுள் தமது திருச்சொல்லின் வாயிலாக, மீட்பிற்குத் தேவையான அறிவை மனிதர்களுக்கு வழங்கியுள்ளார். திருவிவிலியத்தை, கடவுளின் திருவுளத்தைப் பற்றிய அதிகாரப்பூர்வமான, பிழையற்ற வெளிப்பாடாக ஏற்றுக்கொள்வது அவசியமாகும்.”

எலன் ஜி உவைட் (மாபெரும் ஆன்மீக போராட்டம், பக். 6)

பின்னிணைப்பு: எலன் ஜி உவைட் எழுத்துக்களின் பிழையற்ற தன்மை

கடவுள் எலனிடம் தம் செய்திகளை எழுதி வைக்குமாறு கட்டளையிட்டபோது, அவர், “என்னால் எழுத முடியாது” என்று பதிலளித்தார். ஆனால், கடவுள் அவருக்கு வலிமையளித்தார்; அதன் பிறகு அவர் எழுதத் தொடங்கினார். காலப்போக்கில், அவர் எழுத்துப் பணிகளில் உதவியாளர்களைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்; அவர்கள் அவருடைய எழுத்துப் பிழைகளைச் சரிசெய்து, சில வாக்கியங்களின் அமைப்பை மேம்படுத்தி உதவினார்கள்.

அவர்கள் செய்தியின் பொருளை ஒருபோதும் மாற்றவில்லை, தாங்களாக எதையும் சேர்த்தும் கொள்ளவில்லை. இறுதியான உரைகள் எப்போதும் எலனால் சரிபார்க்கப்பட்டன.

மேரி ஆன் “மேரியன்” டேவிஸ் (1847-1904), இலக்கிய உதவியாளர். புகைப்படம்: “எலன் ஜி. வைட் எஸ்டேட், இன்க்.” (Ellen G. White Estate, Inc.)

சாரா இ. பெக், 1880-கள். புகைப்படம்: “சென்டர் ஃபார் அட்வென்டிஸ்ட் ரிசர்ச்” (Center for Adventist Research) வழங்கியது.

ஒரு தீர்க்கதரிசியாகத் தமக்குள்ள தவறாத தன்மை (infallibility) குறித்து, எலன் இவ்வாறு அறிவித்தார்: “தவறாத தன்மையைப் பொறுத்தவரை, அது எனக்கு உண்டு என்று நான் ஒருபோதும் உரிமை கோரியதில்லை. கடவுள் மட்டுமே தவறாதவர்” (செலக்டட் மெசஜஸ், தொகுதி 1, பக் 42).

“தம்முடைய எழுத்துகளின் பிழையற்ற தன்மை குறித்து அவரே இவ்வாறு எழுதியுள்ளார்: “சாதாரண விஷயங்களைக் குறிப்பிட வேண்டிய நேரங்களும், சாதாரண எண்ணங்கள் மனதில் இருக்க வேண்டிய தருணங்களும், சாதாரணக் கடிதங்களை எழுத வேண்டிய சூழல்களும், ஒரு பணியாளரிடமிருந்து மற்றொரு பணியாளருக்குத் தகவல்களைப் பரிமாற வேண்டிய அவசியமும் சில சமயங்களில் ஏற்படுகின்றன. இத்தகைய சொற்களோ அல்லது தகவல்களோ, இறைவனின் ஆவியின் சிறப்பான ஏவுதலால் (inspiration) வழங்கப்படுபவை அல்ல.”(செலக்டட் மெசஜஸ், தொகுதி. 3,பக். 64).